

deres Frihandelsiver alligevel beholdt de 10 Øres Beskyttelse. Og den er dem vel undt. Jeg er ikke saadan, som Landbrugsministeren var forleden, da han bogstaveligt værgede sig mod, at noget Menneske skulde mistænke ham for at være med til at støtte eller beskytte nogen som helst Ting. Jeg tillader mig at sige den højtærede Landbrugsminister, at hvis der var noget i Landbruget, som trængte til Støtte eller Beskyttelse, og Landbrugsministeren ikke gjorde sig til Organ for denne Trang, saa begik han efter min Mening en Kapitalfejl som Politiker; det var hans Pligt som Landbrugsminister at beskytte og at støtte Landbruget i et saadant Tilfælde. Jeg bebrejder altsaa ikke Landbruget, at det holdt paa denne Told paa Ost, men under den almindelige Frihandelsstemning, der var over Tinget her i 1908, vilde det selvfølgelig have givet Slip paa denne Told, dersom det ikke havde været nødvendigt for Produktionens Skyld at holde paa den. Og jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister: har Ministeren ikke under Krigen, hvor Beskyttelsen for Ostproduktionen var drevet til det yderste Punkt, den kunde drives til, nemlig til det sammesom Forbud, ganske simpelt, fordi man ikke kunde faa noget indført hertil, iagttaget en meget tydelig og klar Løftelse af Ostproduktionen? Det har jeg. Man begyndte at lave forskellige Slags fine Oste, som man ikke tidligere havde lavet, og man fik ogsaa enkelte Steder lavet disse Oste virkelig gode; det var ikke alle Steder, der var meget Bras imellem, men der var ogsaa Produktioner, som virkelig naaede at efterligne de fine Osteprodukter særdeles godt. Og jeg spørger, om den højtærede Landbrugsminister mener, at det var uheldigt, om han mener, at denne Mangel paa Indførsel af fremmed Ost ikke blev et Gode for Ostefabrikationen.

Ligesaa er det med hele den højtærede Landbrugsministers Tilbagevisning af, at Landbruget bliver støttet paa disse Hundreder af Maader, paa hvilke det jo faktisk støttes. Det var ingen Støtte for Erhvervet, sagde den højtærede Minister. Ja, det vilde vi kunne diskutere om fra i Dag til Nytaarsaften; naar der skal jongleres med Ordene, kommer man aldrig til Ende, og andet var det dog virkelig ikke, naar Landbrugsministeren viste dette fra sig og vilde hævde, at det var ikke Landbruget som Erhverv, der blev støttet, det var de enkelte Mennesker o. s. v. — hvordan det nu var, den højtærede Minister forklarede Let. Det er selvfølgelig — Gud være lovet — Landbruget, der bliver støttet, og det glæ-

der mig kun, at Landbruget faar Støtte paa alle de Leder og Kanter, hvor det er nødvendigt. Men jeg ønsker ogsaa, at andre Erhverv, Industrien f. Eks., faar den Støtte, som her og der maatte være nødvendig, og jeg ønsker ikke, at man principielt modsætter sig en saadan Støtte.

Men det, jeg for min Part gerne vilde vide, er: er det høje Ministerium principielt Frihandlere? Jeg gør nemlig den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at i hel og fuld Overensstemmelse med sin høje Chef er Landbrugsministeren ikke. Klagen i den højtærede Statsministers Udtalelser paa dette Punkt er en anden og meget forskellig fra den, som lyder fra den højtærede Landbrugsminister. Det kan bero paa et Temperament. Det kan bero paa, at inderst inde ser maaske Landbrugsministeren skarperere paa Tingene end Statsministeren. Jeg erindrer f. Eks. en Udtalelse — jeg tror, det var under Finanslovbehandlingen — af Statsministeren, hvori han siger, at det var ikke en Gang sikkert, at Frihandelen vilde garantere Landbruget dets Forbrugsgenstande billigere, for, siger Statsministeren, han var jo ikke blind for, at saa saare en Industri var slaaet ihjel her i Landet, vilde udenlandske Truster selvfølgelig komme og tage Markedet og da diktere Priserne. Sande Ord, men Ord, som jeg tvivler meget om, at man vilde have hørt fra den højtærede Landbrugsminister. Det er det, jeg mener, at naar man gaar ud og taler om disse Spørgsmaal til Befolkningen med den Autoritet, som den højtærede Landbrugsminister har overfor Landbefolkningen, saa anser jeg det ikke for forsvarligt, at man fuldstændig ser bort fra hele den Udvikling, jeg her gennem historiske Kendsgerninger har skitseret op, og som jeg netop har skitseret op, fordi det var nødvendigt, at disse Kendsgerninger en Gang igen kom for Dagens Lys.

Men hvis den høje Regering er virkelig frihandlersk, saa vil jeg sige: Tag dog Konsekvenserne af det. Intet Menneske kan jo dømme et andet for dets Tro paa, at det ene eller det andet Princip er det rigtige, men saa slaa dog ind paa en frihandlersk Politik, og saa husk dog paa, at selve Frihandelens store Førere har sagt — og det er ogsaa det sande Kærnepunkt i Frihandelen —: Frihandel over det hele. Saa bliver der Mening i det. Og saa spørger jeg: Hvis Regeringen er frihandlersk, hvorfor har den da ikke taget en virkelig frihandlersk Politik op, hvorfor har den da ikke paa en af de Kongresser,